

Desposeído de todo valor.

Y, para disimular en algo su maldad, vela sus ojos *cristería ahumada*.

Toda persona que se crea digna, debe despreciar a semejante ente.

Inspira repugnancia, cual los reptiles.

• •

En la sesión municipal del miércoles, se propuso al consistorio aprobara la distribución de fondos.

El ex jefe liberal, se opuso a ello.

El *leader* de Acció, opinó que debía, aquella, aprobarse.

¡Espectación en grado sumo!

Vótase, al fin; y mayoría y minoría, aprueban el dictamen de referencia.

Sólo el ex votó en contra, quedando completamente solo.

• •

Vimos, el domingo, al autor de «L'home funest», de «Lo Cant del Pirata», de «El Capataç», de «La mistela calenta» y de «La flauta emmetzinada», en carácter.

Feia de mestre ceremonia, en la procesión que celebraron los frailes Paduanos.

¡Habrás visto farandulero!

Si algún día, por desgracia de Granollers, fuera — que no será — elegido concejal, tengo la seguridad de que no sabría despojarse de las insignias ni para dormir.

Síntomas son los tales de *locura* representativa.

Perspectiva para algún frenólogo.

• •

Telegramas que, con motivo del debate — que tanto interesa a la Lliga — y que tiene lugar en el Parlamento, ha recibido la indicada entidad política.

Ha parlat en Junoy. Molt bé. — C.

Ha parlat en Bergamín. Malo. — C.

Ha parlat el Comte. Pèssim. — C.

He parlat jo. ¡La victoria és nostra! — C.

Ha parlat en Giner. ¡Malo: malo! La cosa s'embolica. — C.

Ha parlat en Riu. Pot ser que'n treiem algo. Posem el pastel al foc. — C.

Ha parlat l'Alcalá Zamora. ¡Molt bé! El pastel, ja's cou. — C.

Ha tornat a parlar el conde... I se'ns ha cremat el pastel. — C.

¡Pasterada!

• •

— Dintre d'un mes — deien nostres contraris — per allà'l 6 d'abril de 1916, en Torras serà sotstituit.

N'han passat dos, de mesos, senyors, i el nostre batlle disfruta de bona salut; i, are per are, no té pas ganes de deixar la vara, tota vegada que, si bé és veritat que per circumstancies especials, no té res d'envejable l'ocupar tal càrrec, a Granollers, se fa justícia al seu bon zel i el nostre ajuntament ha guanyat molt i molt, en quant a honradesa administrativa, d'ensà que aquell fou nomenat alcalde.

I, fent honor a la justícia, hem de regonèixer que bastants dels que abans trobaven que en Torras era perjudicial a Granollers — perquè així's ho havien fet entendre — s'han convençut que *no es tan fiero, el león, como lo pintan* i, rectificat el criteri, són avui entusiastes dels procediments administratius que aquell predica i posa en pràctica.

• •

Se nos dice que por haberse interesado en favor de Granollers, en el Congreso, el diputado regionalista por Barcelona, señor marqués de Camps, su colega el diputado por aquel distrito se disgustó muy mucho y, yendo al encuentro del marqués, le rogó que, en lo sucesivo, no se metiera con el distrito que él representa.

El marqués, con fina ironía, diz que contestó al bienaventurado señor Tapis (Plaja):

— «Bueno, Venturera, bueno; no s'enfadi, que ja no hi tornaré. Emperò, permeti'm que compadeixi de tot cor a Granollers.

— ¿Per què? — replicó el señor Tapis. — ¿Què vol dir, amb això, senyor marqués?

— Res, home, res! Per voler, Granollers, que'l representi un diputat tant *reservat* com vostè.

Alentorn d'una excursió

Retirado, por exceso de original, de la última edición de EL DEMÓCRATA. — (N. de la R.)

El dilluns prop-passat realitzaren una excursió a la blanca Sitges les alumnes que concorren a l'«Academia Municipal de tall», de aquesta vila, acompanyades de l'intel·ligent professora na Roseta Turo.

No hi ha pas cap dubte en afirmar lo molt profitós que són, aquestes petites excursions, per a les nenes, més o menys crescudes, que amb tant d'afany i tant entusiasmes hi prengueren part, ja que aquests petits intercanvis d'impressions representen una pila de visions, boniques totes; un aplec de novitats, tant sols somniades en la fantasia de juvenesa; un bon conjunt de coneixements molt profitosos per al pervindre de la dona; i un ambient de cultura pràctica que amb el temps haurà d'irradiar envers les amigues, les veïnes, les conegudes, bo i explicant-los-hi aquelles visions agradoses, aquelles novitats fantasioses i aquells profitosos coneixements aplegats en l'armari de son cervell durant les poques hores d'excursió tant agradosa.

Van començar per a llevar-se dematí i tenir ocasió de veure la sortida del sol; d'expandir-se, esperant a les amigues toca-tardanes; de sadollar-se'ls pulmons amb l'aire fresquívol d'un matí hermós de primavera, al córrer del comboi vertiginós; d'admirar la Barcelona matinal; de fruit, amb delit, les lleminadures d'un esperat esmorzar; de sadollar-se de la salabror de l'aigua del mar, vorejant, admirades, les cintes cinematogràfiques de les aspres costes de Garraf; i, per últim, d'admirar-se al fer sa entrada a la neta, a l'hermosa vila catalana, a la blanca i florida Sitges.

A bon segur que a cap d'aquelles xamoses noietes — i encare menys a les seves mares o germanes que les acompanyaven — se'ls escaparien les comparacions entre *allò* i *això*; que podent tenir aquí una *taça de plata*, que s'assemblaria forsa a la vila riallera que tant agradosa en aquells moments les rebia, ens havem d'accentuar, gracies als desacerts dels uns i a la passivitat dels altres, a lo que are tenim. I encare, are, podem dir: Déu ens en dó!

I passejaren, rialleres, per aquells carrers tant nets; i eren salutades per tots els veïns, que les contemplaven amb l'alegria de la jo-

ventut a flor de llavi, sempre i sempre reflectida en els ulls brillants de les granollerines.

I els ensenyaren l'hermosíssim *Cau Ferrat*, gloria i orgull dels sitgetans; el valió present que deuen al bon Rusiñol, al mestre del ben dir i del ben pintar, a un dels primers caps de brot de la terra catalana.

I visitaren la Casa de la Vila, model de bon gust, a l'ensens que de bona administració; i s'encantaren davant la polidesa d'aquell Hospital tant ple de llum, d'aire i de flors, on la caritat dels bons sitgetans hi ha obrat miracles i on l'higiene, en tots sos aspectes, pot servir de patró a moltes viles i ciutats de més importància. I dinaren, esplèndidament, amb gana, amb delit — molt ben servides per cert, — i la alegria sobreixia de tots els ulls; i tots els llavis eren font inagotable de rialles.

Tot això i molt més — que no citem per a no ésser massa llargs — han vist, han fruit i han admirat les nostres boniques granollerines, essent rebudes per la digníssima personalitat de l'arcalde — que, segons se'ns ha dit, és germà del nostre il·lustrat conveí, el notari senyor Font; essent obsequiades en l'hermós Casino, al prendre-hi catè, pel sogre del ja mentat senyor Font, i, en una paraula, essent ateses carinyosament per totes les persones amb les quals tingueren el gust de relacionar-se en sa curta estada en aquella simpàtica població.

Nosaltres, no ho hem pas de dir que veiem amb gust i amb satisfacció excursions d'aquesta naturalesa; i la satisfacció augmenta quan formen part de les mateixes un estol de belles noietes amb ses mares, germanes o conegudes que les acompanyen, perquè aquestes sortides, al mateix temps que de diversió, són objecte d'estudi, de comparacions, agradables o desagradables — segons el punt de vista de la comparació; — i és evident — ningú pot negar-ho — que d'aquest estudi, profitós sempre, en general i de les comparacions que, vulgues no vulgues, s'han de fer entre *això* d'aquí i *allò* d'allà, d'aquí, tard o dejorn, d'una manera directa o indirecta, n'ha de sortir beneficiat; perquè no hi ha ningú, absolutament ningú que tingui'l cap clar i el cor sensible, que no desitgi, que no vulgui, que no treballi, en una o en altra forma, perquè'l seu poble, la seva vila, sigui com *allò* que han vist tant blanc, tant nèt, tant hermós, que'ls feia dir, interiorment: «Si'l podessim tenir com aquest, el nostre poble!»

Nosaltres, doncs, felicitem a totes les excursionistes per l'aplec de boniques visions que han portat de la blanca Sitges; i felicitem especialment a l'estudiosa professora senyoreta Turo, per l'obra cultural que ve portant a terme en nostra vila, dins la modestia de sa petita esfera d'acció; i acabarem remerciant a tots els sitgetans, particularment a l'arcalde, senyor Font i al senyor Llopart, per les afectuoses atencions tingudes per a les nostres excursionistes.

Esteve Garrell

El «Orfeo Granollerí»

Buenas son las impresiones recibidas de la ciudad levantina a propósito del proyectado viaje de nuestro «Orfeo».

• •

Con motivo de la próxima visita a esta villa del ilustre síndico del ayuntamiento de Valen-